

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№21 (1370) СУБОТА,**23 травня 2015 року**Браконьєрство

ПРАГНУЧИ НАЖИВИ, МОЖНА І ВТОПИТИСЯ

На річках та штучних водоймах триває нерест риби. У цей час заборонено будь-який її відлов. Посидіти з вудочкою можна лише у чітко визначених місцях. На жаль, не всі це хочуть розуміти і вдаються до правопорушень, виловлюючи рибу в нерестовий період забороненими снастями й браконьєрським способом.

Так 21 травня нам надійшла інформація, що в р. Стрий, поблизу с. Лосинець, невідомі особи з допомогою сітки виловлюють рибу. Ми швидко прибули на вказане місце разом з працівниками міліції й побачили двох осіб (чоловіка і жінку), уже немолодого віку, за браконьєрським промислом. Побачивши нас, пірочка дала навтеки на противлежний берег, не злякавшись навіть великої води, в якій, чого добре, могли й втопитися. На жаль, особи їх не вдалося встановити, хоча, думаємо, що читачі газети, можливо і впізнають їх, адже ситуація неординарна. Мало того, що вони чинили злочин, та ще й у велике релігійне свято – Вознесіння Господнє. Браконьєрську сітку, натягнуту через річку, було вилучено, а чотири риби, що були в ній, відпущені.

Звертаємося до всіх жителів Турківщини й просимо, якщо хтось впізнає браконьєрів чи матиме інформацію про подібні випадки, звертатися у райвідділ міліції.

Назар МИХАВКІВ, Ігор ДОРОТИЧ,
громадські інспектори рибінспекції.

Судова тяганина

МОЖЛИВО ВДАСТЬСЯ ЗАХИСТИТИ

кошти, які, за рішенням Господарського суду

Львівської області, сплачує Турківська міська рада «Облавтодору»

Спільними зусиллями ГО «Майдан Турківщини», голови РДА, представника ВГО «Народний антикорупційний нагляд» у Турківському районі, програми «Гроші» каналу «1+1» та ініціативної групи депутатів Турківської міської ради вдалося доМогтися порушення розгляду справи щодо незаконного стягнення з Турківської міської ради коштів, в сумі 1 млн. 600 тис. грн.. на користь дочірнього підприємства «Львівський облавтодор», за рішенням Господарського суду Львівської області, за роботи з ремонту вулиць, які міська рада не замовляла.

Суддя Господарського суду Львівської області О.Бортник, розглянувши матеріали за по-зовою Турківської міської ради до відповідача дочірнього підприємства «Львівський облавтодор» ВАТ «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» про визнання недійсним договору в певній частині, визнала представлені матеріали достатніми для прийняття заяви до розгляду. Слухання по справі призначено на 2 червня 2015 року.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Vітаємо

Мама Євгенія, тато Михайло, сестра Світлана, брат Микола, дочки Марія і Віталія, синочок Андрійко і чоловік Павло щиро сердечно вітають з ювілейним днем народження люблячу, дорогоу, турботливу доньку, сестру, матусю і дружину, жительку смт. Бориня – Оксану Михайлівну Оначишич – і бажають їй великого людського щастя, міцного здоров'я і довголіття.

Всією родиною ми Вас вітаємо,

Міцного здоров'я і щастя бажаємо.

Щоб горе завжди обминало,

А доля лиш радість й добро дарувала.

Хай Мати Пречиста Вас оберігає,

Ангел Господній на крилах тримає,

А Бог хай дарує надію й тепло

На многії літа, на щастя й добро!

У вівторок, 26 травня, з 14.00 год. народний депутат України Андрій Лопушанський, спільно з депутатами обласної ради, буде проводити прийом громадян у приміщенні районної ради за адресою: м. Турка, вул. С. Стрільців, 62 (приймальня народного депутата).

Літо: канікули

ПОДАРУЙМО ДІТЯМ НОВІ ВРАЖЕННЯ, щоб був гарний спомин на довгі роки

Закінчується начальний рік. Традиційно в цей період набуває актуальності питання оздоровлення учнів. Де воно буде організовано, як, і основне – яку користь принесе малечі, чи залишатися після нього в хлопців та дівчаток приемні враження та добра згадка на все життя? Найперше ми, дорослі, зробов'язані про це подбати й зробити все можливе, щоб дитячі мрії збулися, принаймні для тих, чиї батьки не мають фінансової можливості відвезти своїх чад на море чи в якийсь пансионат.

Сьогодні всі в один голос кажуть, що традиційне «оздоровлення», яке в останні роки проводили при школах, а насправді відбування часу, є неприйнятним, не дає дітям жодної користі, а лише статистику чиновникам, які raportують про оздоровлення 50, а то й більше відсотків учнів. А скільки мороки з санепідемстанцією мали директори, організовуючи відпочинкові табори, лише щоб оформити дозвіл. Доводилося спілкуватися з багатьма з них – педагогами й самими учнями. І якщо діти до цього відносяться так собі посередньо – «як вийде», а деякі батьки не проти віддати своїх дітей на 14 днів під опіку школи, то педагоги кажуть, що краще кошти, за які діти їдуть у пришкільних таборах печено чи вафлі, скерувати на придбання путівок в стаціонарні літні дитячі заклади для оздоровлення пільгових категорій учнів. Якщо не виходить і це зробити, то придбати за них спортивнів чи потрібну наочну агітацію. Та љакий сенс загнати дітей в стіни школи, де лише вчора чи тиждень тому вони гризли граніт науки? Досить часто під час такого оздоровлення учні, щоб не байдикувати, гралі у футбол чи шашки (це у країному випадку) або й у карти, створюючи вигляд, що ховаються від учителів.

Впродовж багатьох років у нашому районі були спроби зламати цю неефективну практику в оздоровчій кампанії. Але всякий голова районної держадміністрації, не бажаючи псувати через це собі

репутацію і статистику в районі, давав відмашки: нехай буде як завжди. Мовляв, для чого заробляти зайві шишкі на голову? А завершувалося літо, влада байдарою рапортувала, підтігаючи всі можливі показники: «Оздоровили 56 відсотків учнів. Це дещо більше, аніж в минулому році».

Цьогоріч ситуація може кардинально змінитися. Й, з усього видно – до країшого. Традиційного, нікому не потрібного оздоровлення на Турківщині, схоже, не буде. Важливим аргументом у цьому, як розповів начальник відділу освіти РДА Михайло Кропивницький є те, що підприємці просто відмовляються харчувати дітей у пришкільних відпочинкових таборах за 9 гривень в день. Якщо раніше, коли гривня мала якусь вагу, ця сума більш-менш була прийнятна, то зараз виглядає абсурдною. Загалом на оздоровлення сесія районної ради передбачила 300 тис. гривень.

Та й теперішня влада, схоже, немає страху перед обласними керівниками за невиконання оздоровчих процентів. Голова районної ради Володимир Лозюк вважає, що ці кошти краще використати на закупівлю путівок у стаціонарні заклади відпочинку для дітей-сиріт, напівсиріт, з багатодітних сімей, інших пільгових категорій. Це буде морально, відповідально і справедливо. Або ж організувати поїздки для них чи відмінників навчання історичними чи культурно-релігійними місцями Львівщини. На крайній випадок – скеру-

вати їх на ремонти навчальних закладів, які в цьому році (де буде необхідність) проводитимуть за кошти батьків та педагогів.

Добру ідею в цьому контексті дніми озвучив і головний освітянин Турківщини Михайло Кропивницький. На його думку, можна було б організувати один чи два профільно-освітні табори, на базі освітніх закладів, для поглиблених вивчення, скажімо, англійської мови. Там учні, які мають нахил до іноземної мови, разом з педагогами могли б значно удосконалити свої знання. Це щось на зразок сарепт, які успішно проводив упродовж багатьох років світлої пам'яті о. Василь Поточняк.

За кардинальну зміну системи оздоровлення виступає голова Турківської РДА Олександр Лабецький і просить релігійні громади активно включитися в цей процес, адже виховання підростаючого покоління – це справа не лише педагогів чи батьків, а й духовенства, зрештою, й всього суспільства. На його думку, не треба боятися експериментів, якщо їхня кінцева ціль є корисною, а навпаки – сприяти всім можливим нововведенням. Новаторську позицію теперішньої влади підтримують й громадські активісти. Голова ГО «Майдан Турківщини» Геннадій Когут також надзвичайно позитивно оцінює нові перспективи в оздоровленні дітей. Вона каже, що нам не треба його проводити для статистики, а виключно для користі учнів. Він відносить у позитив владі та, що позбулася шаблонності у цьому питанні й позитивно оцінює її новаторство.

А взагалі, мусимо розуміти, що, виховуючи учнів, ми виховуємо й себе самих, не зачикаючись на роками начебто відшліфованих сценаріях. І надзвичайно важливо, що в такій ситуації пробуджується ініціатива, бажання змінити на краще.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Bітаємо

Дорогу онучку, племінницю, сестричку, жительку с. Верхнє Висоцьке – Ілонку Грицу – які 24 травня, виповниться один річок, сердечно вітають дідусь Микола, бабуся Марія, вуйки Іван, Степан, Микола, вучини Надія, Марія, Тетяна, племінники Мар'яна, Аліна, Мар'ян, Вікторія, Владислав, Ангеліна і бажають маленькій іменинні міцного здоров'я, щасливої долі, Божого благословення на увесь вік.

**Ніжне, міле, дороге
Сонечко-малятко.**

**3 Першим рошком Тебе,
Наша янголятко.
Торті, бантики, квітки,
Радість, море сміху.
Квітни в щастячку й
рости**

Vсім нам на потіху.

У цю прекрасну весняну пору, коли пахучим цвітом вкриється земля,

26 травня, відзначатиме свій золотий ювілей моя шкільна подруга, чарівна турківчанка – Оксана Ярославівна Чепіль.

Дорога іменинице, прийми сердечні привітання з народи ювілею. Нехай Всешиїшний дарує Тобі міцне здоров'я, а Богородиця охороняє від лиха і зла, хай завжди Тебе супроводжує щаслива зоря удачі, Боже благословення, а у Твоєму домі панують любов, затишок та добробут.

Щиро Тобі бажаю молодості весняної,

Від літа – сонячної усмішки й тепла.

Від осені – багатства в домі і в коморі.

А від зими: щоб в злагоді і спокою жила!

Дай Боже Тобі у міцному здоров'ї прожити,

Хай береже Твою родину Господня рука.

Онуків дочекатись і своїм теплом зігріти –

На многій, благій, щасливій літі!

З повагою – Світлана Матківська.

Точка зору

КОРУПЦІЙНА «БУЛЬБАШКА»: КОМУ НЕВИГІДНА ДОРОГА НА ЗАХІД

Ось уже другий місяць з екранів телевізорів не сходять політики-«праведоруби», які кричать про вражуючу корупцію нового уряду. Мовляв, колишній голова Державної фінансової інспекції Микола Гордієнко за час своєї роботи знайшов докази корупційних дій Кабміну на астрономічну суму – 7,6 млрд. грн. Щоправда, жодних доказів цих злочинів опоненти прем'єра не наводили: головне, що суми зловживань звучали вражаюче.

А минулого тижня стало зрозуміло, чим продиктована така поспішність: виявилось, що голосні заяви М.Гордієнка не більше, ніж мильна бульбашка. Так у п'ятницю, 15 травня, перший заступник Генерального прокурора України Володимир Гузир заявив, що доказів корупційних злочинувань з боку уряду та Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка немає. Астрономічні суми, названі Гордієнком, і близько не підтвердилися. Тож вочевидь логіка опонентів уряду була простою: чимшвидше звинуватити Арсенія Яценюка у всіх гріхах, поки не виявилось, що гріхів-то насправді і немає ніяких.

Насправді ця історія була шита білими нитками з самого початку. Адже заяви про міфічні 7,6 млрд. грн., начебто вкрадених Кабміном, Гордієнко зробив після того, як його відсторонили від обов'язків через службову халатність і обвинувачення в корупції.

Все виглядає на те, що Гордієнко став знаряддям помсти з боку сил, яким дуже не подобається робо-

та влади і яка мріє про реванш. Недарма за критиками діяльності Кабміну чітко проглядають постаті просійських олігархів, для яких головне – власна на жива, а зовсім не європейський розвиток країни. Не випадково найбільше інформаційного бруду вилили на Яценюка у ЗМІ, які належать «солодкій пачочці» Фірташ-Львовичкін.

Втім, випустивши на арешт Гордієнка із гучними заявами, олігархи прорахувались: виявилось, що означені колишнім головою Держфіну злочини стосувались зовсім не уряду Арсенія Яценюка, а найбільше – державних підприємств часів діяльності Миколи Азарова. Тож змія, яка мала вкусити нинішній Кабмін, фактично вкусила сама себе за хвіст.

Між тим опоненти уряду мали куди амбітніші плани, аніж просто навісити на голову уряду ярлик «корупціонера». Справжня мета цієї кампанії – дискредитувати уряд, розвалити коаліцію і влаштувати тріумфальне повернення до влади прибічників Віктора

Януковича. Недарма заяви Гордієнка по російському телебаченню показували чи не частіше, ніж на українському. В історії України вже були приклади розвалу коаліції через голослівні обвинувачення. «У 2005 році колишній глава адміністрації президента звинуватив чинного Президента Петра Порошенка в корупції. Жодного факту не було підтверджено, жодної правди в цьому не було. Але тоді виник політичний конфлікт і політичний скандал, який спровокував потім розпад коаліції і досрочові вибори», – заявив у п'ятницю Арсеній Яценюк.

Втім, сьогодні реалізувати такий план не вдається – біля керма держави вперше за багато років стоять люди, які дбають не про власну кишеню, а про загальнодержавні інтереси. Як свідчення цього – готовність прем'єра відкрито і публічно свідчити за будь-яким фактом корупції чи будь-яким звинуваченням у незаконних діях. Причому голова уряду звернувся до органів прокуратури з проханням якомога ретельніше вивчити усі факти, надані Гордієнком, аби з'ясувати, хто ж насправді корупціонер. І хтось, чи не випливуть на світ божий факти, які розкажуть багато цікавого про колишніх очільників держави і людей, які сьогодні називають

себе патріотами, а насправді залишились вірними злочинному режиму. Прикметно, що незважаючи на заклик Яценюка подовжити термін роботи робочої групи ВР, яка займалася вивченням «дезі» Гордієнка, депутати за це не проголосували. Після провальної доповіді голови цієї групи стало зрозуміло – це таки «деза».

Втім, за цими гучними інформаційними «пушками» уряд не забуває вирішувати нагальні проблеми. Так Кабмін виділив 1 мільярд гривень на ремонт доріг по Україні. 700 мільйонів гривень в бюджеті передбачено на будівництво доріг в Західному регіоні. Разом із народними депутатами урядовці вирішили, що першою на черзі стане дорога від Львова до Івано-Франківська – сьогодні цей шлях «дорогою» можна назвати з великою натяжкою. Причому вперше Кабмін має намір зекономити – замість 700 млн. грн. за розрахунками фахівців, планують вклас-ти у 550 млн. грн. Заощадять на самому підході до роботи: просто не дадуть вкрасти, як це звичайно робилось на великих будівництвах. Уряд вже зараз займається залученням іноземних інспекторів, які перевірять якість робіт та їхню ціну. Цього року нове життя отримає ще ціла низка доріг на Західній Україні. Залишок, розміром близько 60 мільйонів євро від кредиту ЄББР, мають намір відправити на будівництво дороги до Рахова.

I поки кремлівські критикані звинувачують уряд у міфічній корупції і мріють повернути Україну назад під крило Росії, український уряд в буквальному розумінні торує дороги на Захід.

Сергій ГОРЧАК.

Місцеве самоврядування

ГРОМАДИ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ ДОБРОВІЛЬНО, ЧІТКО РОЗУМІЮЧИ, що час змін настав

На Турківщині триває активне обговорення Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». На сільських сходах, в яких беруть участь голова райдержадміністрації Олександр Лабецький, голова районної ради Володимир Лозюк, доводиться відповідати на цілий ряд злободенних питань. Хоча люди розуміють, що час змін прийшов і дальше жити по-старому не можна, все ж острах якийсь існує. Найбільше дискусій виникає довкола інфраструктурних питань: за які кошти ремонтувати дороги, як підтримувати в належному стані заклади культури, освіти та охорони здоров'я, як вони функціонуватимуть у майбутньому? Та й загалі, чи зможе територіальна громада, яка має бути самодостатньою, їх утримувати?

Очільники району уже побували на семи таких зустрічах й відзначають конструктивізм та діловитість у їх проведенні.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Кримінал

НА ЯКІЙ СТАДІЇ ЗНАХОДИТЬСЯ СЛІДСТВО

Представники громадськості цікавилися у правоохоронців

З ініціативи ГО «Майдан Турківщини», за участю депутатів міської ради, в актовому залі Турківського райвідділу міліції відбулася зустріч з начальником райвідділу міліції Андрієм Кумечком, його заступниками Богданом Ролем та Сергієм Захарчиком, старшим прокурором прокуратури району Володимиром Кречківським щодо розслідування кримінального провадження, розпочатого ще на початку 2015 року, по фактах можливих зловживань Турківським міським головою під час проведення капітального ремонту вулиці Івана Франка, тротуарів по вул. Василя Стуса, бу-

динків №33 і №48 по вул. Січ. Стрільців. Громадськість зокрема цікавить, чому так довго триває розслідування, адже в ході перевірки фінансової інспекції законності використання коштів міською радою було виявлено ряд порушень.

Правоохоронці запевнили, що слідство триває, хоча необхідно провести ще цілий ряд додаткових заходів, опитати окремих осіб.

Наступну зустріч слідчих органів з громадськістю з даного питання заплановано провести 2 червня.

Наш кор.

Високе мистецтво

ЗМІСТОВНИЙ ВІДПОЧИНOK

**ПОДАРУВАЛИ ТУРКІВЧАНАМ,
ЗОКРЕМА МАТЕРЯМ, В ДЕНЬ ЇХНЬОГО СВЯТА**

Культурний центр «Україна», де 10 травня відбувся святковий концерт до Дня Матері, не міг вмістити усіх бажаючих, котрі прийшли послухати чудовий спів львівських артистів, що завітали на Турківщину.

Цей подарунок зробили колисти Львівської обласної філармонії, Львівського театру опери та балету ім. Соломії Крушельницької – подружжя Микола та Анастасія Корнутяки. До речі, Микола є уродженцем с. Присліп. Разом з ними матерів вітали народний артист України Мар'ян Шуневич, який виконав декілька популярних пісень, Олег Лановий – колист Львівського театру опери та балету, Роман Санчин – переможець телепроекту-шоу «Голос країни. Діти», танцюально-циркова артистка, що виконувала небезпечні трюки, – Ніколь,

поетеса (також уродженка с. Присліп) Марія Яворська. Їх приїзд став можливим завдяки фінансовій підтримці депутата обласної ради, вихідця із с. Вовче, Михайла Дзюдзя та відомого на Львівщині підприємця, уродженця с. Гусне, Василя Ільницького.

Тепло привітали матерів, а також усіх присутніх у залі, голова Турківської РДА Олександр Лабецький, начальник відділу культури та туризму РДА Володимир Кузьмин, ведуча заходу Надія Донець та міський голова Юрій Касюхнич.

Всі присутні на святі мали добру можливість оглянути

виставку образотворчого мистецтва та виставку книжок, організовану завідувачем народного музею «Бойківщина» Русланою Юсипович і працівниками районної бібліотеки Любов'ю Гурин та Ольгою Косолович. Велика вдачність від організаторів і Василю Дубравському, який займався озвученням, та Оксані Богдан – за гарне оформлення сцени. Ну й, звичайно, особлива подяка артистам, зокрема Миколі Корнутяку, завдяки якому турківчани мали добру можливість, як кажуть, доторкнутися до високого мистецтва.

Лілія ЯВОРСЬКА, головний спеціаліст відділу культури та туризму Турківської РДА.

Bітаємо

Наставитель о. Микола, церковний хор та парафіяни це роки
Різдва Христового м.
Турка щиро-
сердечно
вітають з юві-
леем і ми-
днем народ-
ження їмості
– Ольгу Різак –
і бажають дорогій
ювілярці неба безхмар-
ного, настрою гарного, ща-
стя – без ліку і довгого-дов-
гого мирного віку.

Хай Бог милосердний з
високого неба

Дарує усе, чого лише
треба.

А Матінка Божа – Цари-
ця Свята –

Дарує щасливі і довгі
літа!

Сердечно вітаємо з юві-
леєм щиру, добру, прекрас-
ну душою турківчанку – Оль-
гу Мико-
лаївну
Різак.

Господ-
нього Вам,
дорогенька,
благосло-
вення, опіки
від Матінки
Божої, захисту –
від Ангела-хоронителя –
на многій і благій літі! Нехай
завжди у Вашому серці го-
монить весна, в очах
сміється сонце золоте, а дре-
рево життя зростає і цвіте!

Для Вас сьогодні по-
смішки, вітання,

Яскравих квітів ніжна
розмаїть.

Найкращі, найщиріші
побажання,

Що йдуть від серця на-
шого, прийміть.

Бажаєм щастя й ра-
дості багато,

І неба чистого, як во-
лошковий цвіт.

В житті ніколи при-
крощів не знати,

Здоров'я значимо міцно-
го на сто літ!

З повагою – Олег і Роза-
лія Канаєєви.

ДЯКУЮ ЗА ПІДТРИМКУ, п. ЗІНАЇДО

У першу чергу Ви заслуговуєте подяки, що Вам не є байдуже життя наших країн. І Ви відгукнулися на мою статтю, в якій я порушив питання торгівлі, насамперед торгівлі продуктами, які люди купляють кожного дня. Бо їсти треба не кожний день, а принаймні три рази в день.

Основний аргумент, яким Ви стараєтесь заперечити мою пропозицію про розміщення промринку на місці колишньої «Сільгосптехніки», а продуктового – в центрі міста, Ви внесли в заголовок своєї статті. Заголовок, який звучить як докір мені особисто: «Про продуктовий ринок треба було думати завчасу». «Ви пишете: «Про місце під базар потрібно було думати ще тоді, коли Ви, п. Михайлик, були при владі...!» Коли я був при владі, то продуктовий базар був у центрі міста, який я і пропоную, щоб він залишився продуктовим, а промтоварний перенести в колишню «Сільгосптехніку». Я точно пам'ятаю, що він там був уже в 50-х роках минулого століття. Відносно промтоварного базару, то ми тільки мріяли тоді, про нього, коли

я був при владі. Поліці в усіх магазинах були порожні на початку 90-х років, коли мені прийшлося нести нелегкий владній хрест. Як колись співали: «Ні в що взуття, ні в що вдіться, ні що дітям їсти, отого нам дослужились наші комуністи». Якщо була бульба, капуста, трохи молотка, а тим більше, трохи сала, то і голоду нема. Штані, курточки та інший одяг почистили, полатали – то і ми і наші діти одягнути. А ось взуття, особливо для школярів, – це була проблема із проблем. Я звернувся до директора взуттєвої фабрики у Львові допомогти взуттям, а він захотів шкіри на взуття. Я поїхав на фабрику вичинки шкір «Світанок». З директором цієї фабрики п. Романом Чайковським дійшли згоди – ми продаємо бруски на барабани для вичинки

шкір, а він нам – взуття. Керівник господарства «Перевал» п. Роман Бійк заготовляв дерев'яні бруски і продавав «Світанку». Заврайво п. Павло Матківський збирав від директорів шкіл інформацію про потребу кількості взуття і їхній розмір для школярів. Фірма платила «Перевалу» за бруски, а райвофірмі «Світанок» платило за отримане взуття. Я і сьогодні щиро вдячний Р.Чайковському, Р.Бійку, та особливо П.Матківському. який взяв на себе не власність його посаді роботу не тільки освіти, але й торгівлі взуттям. Головне, що все робілося безкорисливо, без матеріальної вигоди, без хабарів, а на високій ноті моралі і честі. Дуже гарна Ваша, п. Зінаїдо, пропозиція перенести торгівлю промтоварами з вул. Міцкевича на промтоварний ринок. Я дякую Вам за те, що підтримуєте мене про місце розташування промрінку. Адже Ви пишете: «Хочеться, щоб був гарним, великим, акуратно облагородженим, чистим і промисловим ринок, що є на місці колишньої

«Сільгосптехніки». Про це треба дбати владі і громаді. Щоби у Турці був базар не гірший, аніж в сусідніх районних центрах».

Вельмишановна п. Зінаїдо, та ж ми говоримо і пишемо про одне і те ж, щоб промтоварний ринок був у «Сільгосптехніці». Про це свідчать вище наведені слова. Хоч в наступному реченні Ви пишете, що моя думка «базар-вокзал», «вокзал-базар» не є приятною. Ви же погоджуєтесь зі мною, що промрінок треба розмістити в бувшій «Сільгосптехніці». А це значить, що він буде близенько біля автобусного і залізничного вокзалів, і це буде зручно для продавців і для покупців. То я і називав ці зручності «вокзал-базар-вокзал».

Хочеться почути думку районної і міської влади. Думаю, що їм не байдуже бачити торгові ряди з продуктами на тротуарі від пам'ятника Т.Шевченка до пам'ятника Степану Бандери. Та і ви, селяни-годувальники, що торгуете своєю продукцією, виробленою важкою працею. Не мовчіть. Вимагайте від влади належних умов для її реалізації.

**Микола МИХАЙЛИК,
член Проводу Турківської РО КУН.**

Сирітству – ні!

КОЖНІЙ ДИТИНІ ПОТРІБНА РОДИНА

Кожна дитина має право й повинна виховуватися в родині. Відчувати турботу й підтримку близьких людей, розуміти, що вона потрібна. Тому, серед інших, її цієму питанню у нашому районі приділяється неослабна увага. Так минулого вівторка відбулося засідання комісії при Турківській РДА з захисту прав дитини, на порядок денний якої було внесенено низку питань, що стосуються долі дітей, котрим конче потрібна опіка й піклування.

– Першим розглядали заяву Г. М. Яворської, жительки Рівненської області, яка має житло в с. Явора нашого району, та її малолітньої дочки. Так як п. Галина на Рівненщині має житло в кращому стані для проживання, а в Яворі будинок непридатний для проживання, вони вирішили його продасти. І просили про це дозволу в органу опіки та піклування. Оскільки, за законом, права дитини не будуть порушені, члени комісії дали дозвіл на продаж цього житла, – прокоментувала ситуацію начальник служби у справах дітей Ірина Стебівка. – Крім того, у службі на обліку є четверо дітей-сиріт, які проживають у приватному дитячому будинку «Нове життя», але для того, аби діти проживали у родинному середовищі,

з난ішлася людина, яка дала згоду взяти цих дітей під свою опіку. Члени комісії позитивно вирішили й це питання: було дано дозвіл на встановлення опіки над сиротами.

Також до Турківської РДА звернувся із заявою батько про повернення з дитячого будинку м. Львів у сім'ю його малолітнього сина. У 2010 році цей хлопчик був влаштований у дитячий будинок через те, що мама померла, на той час він мав лише пів року. Батько виховував трьох дітей, і йому, через складні життєві обставини, самому було важко справлятися з батьківськими обов'язками. Тоді й дав згоду на влаштування дитяти в будинок малити. Зараз сину вже 6 років, він піде до школи, і його повертають батькові.

Розглядалося й питання, що стосувалося приватизації. Неповнолітній звернувся із заявою про приватизацію окремої частки квартири. Бо для того, щоб здійснити таку приватизацію, нотаріус вимагає дозволу органу опіки і піклування, оскільки права дитини не порушувалися, вона, за правом спільнної суміжної власності, частку квартири може приватизувати.

Не менш важливим було й питання про дітей, позбавлених батьківського піклування. Мова йшла про чотирьох сестричок, які знаходилися і виховувалися в трьох різних закладах і в різних містах – Червонограді, Добромилі і Буково Старосамбірського району. Дуже хотілося б влаштувати цих дітей в одну сім'ю. Але, очевидно через їх фізичний стан, не знайшлося кандидатів, такої сім'ї, аби взяти дітей під свою опіку. Тому й виникло питання: чи можливо розлучити їх? Комісія вирішила одну дитину віддати в прийомну сім'ю, когось – в дитячий будинок, якусь із дівчаток усиновити з умовою, що в майбутньому не буде заборон і перешкод сестричкам зустрічатися разом та спілкуватися між собою.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Прошу слова

ІНЦИДЕНТ У МІСЬКІЙ РАДІ – ПОМСТА ДЕПУТАТСЬКОЇ БІЗНЕС-ЕЛІТИ

Найменше хотів би оправдовуватися за події, які стались у Турківській міській раді 27 січня, однак, пerekонаний у тому, що земляки мають знати і мою точку зору на цю неординарну ситуацію. Мене попереджали перед сесією, яка мала розглядати бюджет, про можливі провокації, навіть радили запросити собі на підмогу дужих хлопців, але робити цього не хотів. По-перше, боятися мені у місті, де мене обрали громада, нічого, по-друге, кликати когось собі на захист, щоб потім у Турці була велика бійка, якось не випадало.

До засідань прийшли представники ГО «Майдан Турківщини», Самооборони, Антикорупційного комітету та інші, серед яких і незнайомі мені люди. Офіційно мету свого візиту пояснювали звищуваченнями у розкраданні брошені, зокрема, як я забагнув, мова йшла про те, що на тротуар по вулиці Василя Стуса пішло забагато коштів – і на роботу, і на матеріали. Хоча згідно з проектом, мало піти 213 тисяч гривень, а вклалися у 209 тисяч гривень. Хотів би сказати, що кошторисна документація пройшла Держбукдекспертизу і акт виконаних робіт я, як посадовець, підписую лише після того, як свої підписи поставили представники технічного нагляду, спеціаліст міської ради з будівництва, головний бухгалтер міської ради. Зрештою, якщо представники громади мають якісь сумніви, то є фінансова інспекція, яка фахово перевіряє такі речі. Треба сказати, що присутніх у сесійній залі це зовсім не цікавило, бо прийшли вони із зовсім іншою метою – скомпрометувати мене. Пройшовши так звану «народну люстрацію», з переломом пальця правої руки я відразу був змушеній звернутися до медиків та правоохоронних органів, а депутати продовжили сесію. Під тиском тих же громадських активістів, окрім депутатів міської ради та невідомих осіб, обранці проголосували за мою відставку, а виконувачем обов'язки мера стала секретар ради. Після інциденту райвідділ міліції розпо-

чав кримінальне провадження за фактом нанесення мені тілесних ушкоджень, а я змушені оскаржувати у суді рішення депутатів про припинення моїх повноважень, хоча декілька депутатів міської ради просили вибачення за голосування щодо відставки під тиском сторонніх осіб.

Чому сталося так, як сталося. Не секрет, що мою кандидатуру розглядали на посаду голови Турківської райдержадміністрації і через це, аби скомпрометувати мене, активісти громадських організацій і влаштували таку акцію – це політична складова справи, але є і інша, пов'язана з діяльністю бізнес-депутатів. Окрема група обранців, які раніше були при владі, які мали вплив на попередніх мерів, прекрасно розуміють, що з кінцем каденції прийде кінець і їхнім прагненнем приватизувати орендовані приміщення, надавати дозвіл на приватизацію земельних ділянок. Я не дозволяв їм цього робити, накладав вето на окремі рішення, але це однаково їх не зупиняло. Тобто для того щоб я їм не заважав, вони і придумали таку помstu, залучивши представників громадсько-політичних організацій. Шкода, що ці люди повелися на таку брудну справу, захищаючи не інтереси міста, а бізнес-депутатів.

Те, про що піде мова далі, турківчани мають знати, адже настав час говорити про це уголос. Скажімо, Любомир Яворський орендуює при-

міщення книгарні у центрі міста, за ціною 5,50 гривень за квадратний метр, у той час, коли в середньому вартість квадратного метра в Турці – 50-70 гривень. Я робив п'ять спроб підвищити вартість оренди, але дане питання залишалося відкритим. А мова йде про наповнення міського бюджету. Той же Любомир Яворський самотужки і абсолютно незаконно обладнав у квартирі на Площі Ринок, № 21, магазин. Будь-хто з інших жителів міста такого ніколи б не зробив. Але пану депутату можна, бо він депутат... Та ще й привілейований.

Руслан Шиян отримав в оренду приміщення на вулиці Молодіжній, 46, провів там ремонт і, враховуючи це, міська рада не брала протягом року у нього оренди. Але минув рік, і пан депутат вирішив продовжити собі ту ж оренду. Навіть без розгляду бюджетної комісії, він просто посеред сесійного засідання запропонував продовжити собі оренду, оскільки витратив на ремонт 250 тисяч гривень, а тому вирішив, що може ще протягом трьох років безкоштовно займати приміщення і вести підприємницьку діяльність. Таке враження, що чоловік просто займається обкраданням, громади міста. Але йому можна, бо він, бач, депутат міської ради. До речі, в останньому номері газети «Бойківщина» від 16.05.2015 року, в статті «Безкарність спонукає до нових злочинів», вже стоїть зовсім інша адреса: Молодіжна, 46 «а», а це означає, що виготовлений новий технічний паспорт і приватизація можливо готовиться до приватизації.

Іван Куцик подавав на сесію міської ради заяву на проект землеустрою в парку по вул. Шевченка, бо хотів прихопити 35 арів паркової зони. Його колеги-однодумці проголосували за таке рішення, а

мені довелося після того налаштувати вето на нього. Хочу запитати, на якій підставі депутат хотів паркову зону? Що, депутату все можна? Однак після цього земельна ділянка в парковій зоні була виорана і використовується для ведення особистого селянського господарства.

Дивовижним чином приватизував приміщення фірми «Сяйво» по вулиці Міцкевича, майдан Шевченка, пл. Ринок, Роман Мельник, взяв він і ставок по вулиці Олекси Довбуша у відпочинковій зоні, оформивши його як земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства.

Ігор Хомик кілька років судився з міською радою з приводу своїх земельних питань, і всі суди успішно програвав. Він же зареєстрував свій будинок в місті Турка, вул. Самбірська, під сільський зелений туризм. Звісно, ніхто нічого не має проти такого бізнесу, але бізнес у пана Хомика виявився нечесним, бо з міста зробив село і ухиляється від сплати податків. Якщо б будинок був уセルі, інша справа, але у місті – це вже відповідне оподаткування, адже треба вважати це уже не сільським туризмом, а готелем.

Мушу ще раз підкреслити, що протягом усієї своєї каденції власне таким депутатам я не давав можливості чинити ті чи інші абсурдні речі, за що і поплатився. Впевнений у тому, що прості турківчани мене розуміють, бо і їм уже набридла така собі бізнес-еліта маленького містечка, яка уявила себе всесильною. Ситуацію, що склалася у місті Турка, вивчали мери міст Львівщини на засіданні своєї асоціації, де були присутні представники телебачення та преси за участю представників ОБСЄ. Ці люди, як і Ви, турківчани, добре мене знають, знають і те, скільки вдалося зробити для Турки, а тому осудили прояви свавілля та виступили на мій захист. Зрештою, ніхто не застрахований від свавілля в одному, чи в іншому місті.

І настанок хотів би сказати, що інцидент у міській раді не приголомшив мене, а радше навпаки, додав упевненості у тому, що діяв я правильно і в інтересах міста та його мешканців.

Юрій КАСЮХНИЧ,
Турківський міський голова.

Нам пишуть

ВШАНУВАЛИ НАЙРІДНІШИХ наших любих матерів

У приміщенні Народного дому №1 с. Бітля відбувся масовий захід на два відділення. Перше – тематичний вечір: «Не чекай мене, мамо, додому», приурочений 70-ї річниці Перемоги. Ведучі розпочали концерт словами: «70 років віддає нас від буревін осінніх страхіть. Для історії це не багато, а для людини – це майже все життя. А роки ідуть, ідуть... Швидко збігають, мое весняні струмочки, квітнуть дерева, достигають жита, приходять у світ нові люди. Але не старіє, не зникає пам'ять з наших сердець про всіх тих, хто загинув у кривавих боях. У нашій пам'яті наші односельчани вічно живі, вони не прийшли, не повернулися додому. Їхні імена навічно занесено до списку загиблих на Монументі Слави.

**Згадаймо всіх поіменно,
Серцем згадаймо своїм,
Це потрібно не мертвим,**

Це потрібно живим».

Хвилина мовчання... Вона освітлена вогнем боїв. Найтихіша, найсумніша, найгордініша хвилина. До підніжжя обеліска учні поклали живі квіти. Прозвучала пісня «Степом, степом», у виконанні дівчат: Лесі Михайлік, Галини Матійців та Уляни Чопик.

Читці Іванна Покурбанич та Іван Гаврилишин прочитали вірші: «У День Перемоги» та «Геть з теренів наших, вороги!». У виконанні хору прозвучали пісні: «Коли весною зацвіте», «Живи, Україно». Солістка Ольга Сверлович виконала пісню «Плаче захурена мати». І прекрасними словами вірша Іван Чопик закінчив перше відділення концерту:

**Слава тобі, Україно,
Від роду ѹ до роду,
Як накажеш, ми повстанем**

За твою свободу.

І знову на сцену вийшли ведучі і розпочали друге

відділення концерту, присвяченого Дню Матері, такими словами: «Коли настає весна, духмяно пахнуть молоді трави, з'являються перші весняні квіти, десь під вікном у кущі калини щебече соловейко, і саме в цей час ми вшановуємо Матір-берегиню життя на землі, Матір-трудівницю. І сьогодні ми даруєм вам, шановні матері, літературно-музичну композицію «Мамо, тобі низесько вклоняюсь».

На концерт були запрошені матері, сини яких на даний час служать в АТО. Із щирими побажаннями і привітаннями звернулися до матерів сільський голова Мирослав Цап та директор місцевої школи Іван Гомзяк.

У виконанні хору прозвучало багато пісень про маму. Багато теплих слів привітань та побажань матерям линуло від учнів місцевої школи: Руслані Легезі, Ірини Богайчик, Марії Тяжкун, Тетяни Тяжкун, Марини Фазан, Марії Тяжкун.

Майстерно читали вірши про маму Володимир Михай-

лик – «Сповідь сина», Леся Михалко – «Мама і весна», Софія Іванова – «Як мама», Неля Тіт – «Батькова наука».

Учениця 6 класу Наталя Гаврилишин подарувала матерям пісню «Сонечко засяяло». Тетяна Покурбанич та Діана Тяжкун виконали пісню «Молитва за маму» і були нагороджені бурхливими оплесками. У виконанні тріо – Ольги Сверлович, Надії Пасічник та Надії Покурбанич – прозвучали пісні «А роки леть», «Там за горою, там за межею», «Мати наша, мати», «Ранком сонце сходить», «В тихий весняний вечір».

На веселій ноті були розказані гуморески: «Нова жінка» – Іван Покурбанич (уч. 9 кл.), «Гарна жінка у Мартині» – Іван Чопик (уч. 7 кл.), «Серед темної ночі» – Мирослава Легеза (уч. 7 кл.), «Герой» – Іван Гаврилишин (уч. 10 кл.).

Солістка Мар'яна Чопик виконала пісню «Я буду та-кою мамою, як ти». Також учнями місцевої школи змістово були поставлені сценки «Свекор», «Ангел».

Велика заслуга у проведенні цього заходу нашого баяніста Степана Сверловича, якому я щиро вдячна. Також я дякую за співпрацю та розуміння вчителям місцевої школи.

На закінчення концерту сільський голова Мирослав Цап висловив подяку всім учасникам та присутнім в залі.

**Наталія ГОЦУР,
директор НД №1 с. Бітля.**

Актуально

ТУРКА В ОЧІКУВАННІ ВІДНОВЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ

У м. Турка відновлено роботу з реалізації мікропроекту реконструкції системи водопостачання, згідно підписаної рамкової угоди у листопаді 2013 року та договору підряду, по вулицях Шевченка та Січових Стрільців. Хочу наголосити, що під час проведення робіт можуть виникнути деякі незручності для жителів міста. А тому агенція з провадження мікропроекту просить жителів міста поставитись з розумінням до цього. Особливо слід бути пильними водіям транспортних засобів, оскільки роботи проводять поруч із проїздами частинами.

**Олександр ГВОЗДІНСЬКИЙ,
голова агенції АпВ.**

Vітаємо

Подруги Любов Сиплива, Наталія Цюркало, однокласниця Анна Цап шлють найщиріше вітання з нагоди 50-річного ювілею добродорядній і чуйній людині, жительці с. Сигловате – Марії Олексіївні **Данилів**.

Дорогій ювілярці вони бажають міцного здоров'я – з роси і води, родинного тепла, удачі, радості, поваги від людей, Божого благословення на довгій життєвій стежині.

**Прийміть вітання наші
щирі**

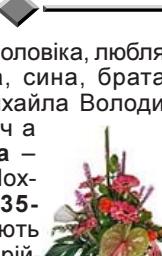
I побажання в цей святковий день.

**Нехай з небес від Бога
плеться милість,
Любов і шана – від людів.**

**Хай Божа Мати від біди
оберігає,
В душі панують мир і
доброта.**

**Ісус Христос здоров'я
посилає**

**На щастя щедрі – многі
літа.**

Дорогого чоловіка, люблячого батька, сина, брата, швагра – Михайла Володимировича – Міньковича – жителя с. Мохнате, із 35-літтям вітають дружина Марійка, донечки Аліна та Оля, синочок Вадимчик, сестра Надія з сім'єю, мама, брат Іван і бажають йому міцного здоров'я, ласки від Бога, поваги від людей.

**Сьогодні рівно 35 –
В житті Твоїм минає.
А скільки літ ще на шляху –**

**Про те ніхто не знає.
Хай буде їх не менше
ста,**

**Хай шлях цей буде
світлим.**

**А все життя мов той
кришталль –**

Прекрасним, ніжним, чистим.

Куди піти вчитися

День відкритих дверей у Турківському професійному ліцеї

14 травня Турківський професійний ліцей гостинно відчинив двері для 98 випускників Турківського НВК №1, Турківської ЗОШ I-III ст. №1, Турківської школи-інтернату, Завадівського та Ільницького НВК.

Директор ліцею Ярослав Юрчик ознайомив учнів та їх наставників з історією заснування ліцею, його досягненнями, а також перспективами здобуття робітничої професії та умовами вступу до навчального закладу.

Порадувала присутніх цікава концертна програма, яку ліцеїсти підготували у патріотичному дусі. Учні ознайомились з навчальними кабінетами та викладачами. Багато запитань виникло у школярів в комп'ютерному класі під час розповіді про використання сучасних технологій в навчальному процесі. Богдан Мись, викладач інформатики, найбільше привер-

нув увагу, розповівши їм про науково-технічний прогрес, про методи навчання, які постійно вдосконалюються.

У Турківському професійному ліцеї також створено осередок реєстрового козацтва, який має своїх хоругви та прапор, його очільник Богдан Мись, разом зі своїми вихованцями вивчає історію свого краю, здійснює походи по місцях боїв січових стрільців, воїнів УПА, а також туристичні подорожі по різних куточках України.

Після знайомства з навчальним корпусом та виставкою робіт ліцеїстів школярі перейшли до виробничих майстерень. Майстри виробничого навчання Ігор

Саварин та Віктор Габрикевич показували, як на практиці з куска деревини виходить справжній витвір мистецтва. Коли підійшла черга оглянути місце, де оволодівають практичними навичками водії та слюсарі з ремонту автомобіля, то найбільше запитань виникло у дівчат, що викликало неабияке здивування у інструктора з навчального водіння Юрія Калинича, та він швидко відповідав допитливим дівчатам.

Під кінець зустрічі всіх присутніх пригостили козацьким кулішем. Заступник директора з навчально-виховної роботи Віталій Сидор подякував за плідну співпрацю та висловив сподівання, що теперішні школярі стануть майбутніми ліцеїстами.

Микола СЕРЕДИЧ,
заступник директора з навчально-виробничої роботи.

Волонтерство

ПІДТРИМУЮЧИ НАШИХ ВОЯКІВ, МИ НАБЛИЖАЄМО ПЕРЕМОГУ

Здається, що війна віддаляється... Ми починаємо спокійніше сприймати репортажі та новини із зони АТО. Та хлопці в комуфляжній формі і з сумом в очах, проходячи повз нас, нагадують, що в окопах і бліндажах багато наших земляків чекають і радіють гостинцям з Турківщини.

Сьогодні треба дякувати всім небайдужим, хто долучається до допомоги українській армії. Так зокрема у квітні-травні передали кошти в районну раду для придбання харчів та амуніції В.М. Кудрич із с. Сянки (500 грн.), мешканці Турки Уляна Волошинівська (100 грн.), Юрій Калинич (400 грн.), Марія Криванчук (150 грн.), Оксана Кузьмич (150 грн.), Маргарита Грищенко (100 грн.), працівники районної ради (200 грн.), громада с. Ісаї (Горбок), передала Іванна Галишин 810 грн.). У с. Явора, під час футбольного матчу, зібрали 241 гривню, громада церкви Св. Димитрія із села Вовче – 500 грн., громада Горішньої Турки зібрала близько 150 кг продуктів харчування.

Для солдатів було закуплено берци, цигарки, на суму 1150 грн., та відправлено три посили хлопцям на передову. Також ми ціло вдячні підприємцю Ярославу Скабарі та турківчанину Михайлу Хорту, які придбали і відправили земляку Михайлу Пітчаку у Краматорськ електроплитку, електрочайник та продукти, а підприємець Марія Яцкуляк передала для Сергія Доня ніж, рукавиці та годинник.

Шановні жителі Турківщини, при можливості, організовуйте й далі своїм землякам, які служать в АТО, подарунки та гостинці. Дізнавайтесь, що потрібно нашим воїнам на передовій, не залишайте без уваги сім'ї мобілізованих. Бо тільки разом ми переможемо і збережемо Україну.

Якщо у вас виникнуть питання, які стосуються передачі на передову речей, продуктів харчування, телефонуйте у районну раду за телефоном: 3-14-92.

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ТУРКІВЩИНИ.

Милосердя

З малого починається велике

Більше року на Сході України триває антитерористична операція, в якій беруть участь, а точніше – воюють, багато хлопців з Турківського району.

Ми всі знаємо, що в звязку з економічною кризою держава не в змозі забезпечити наших військових всім необхідним, а тому по всій Україні небайдужі люди, яких називають волонтерами, добровільно взяли на себе ношу допомагати хлопцям, що оберігають наш мир і спокій.

ГО «Майдан Турківщини» також від самого початку бойових дій в Україні організовує та надає допомогу бійцям АТО, вихідцям з Турківського району. Завдячуємо пожертвам небайдужих мешканців нашого району, вдається допомагати сотням бійців.

Минулий тиждень у вихідні дні волонтери ГО «Майдан Турківщини» змушені були започаткувати нову акцію зі збору коштів «З малого починається велике», яка спрямована на активізацію всієї громади та зібрати коштів від щирої душі, від кожного, хто виявить бажання.

Скажемо, що нелегко було наважитись на такий крок, але через заборгованість за придбану амуніцію для солдатів, виникла така ідея.

Нашу роботу ми розпочали з вулиці Молодіжної. Хтось дав 100 гривень, а хтось 10 чи 20.

Висловлюємо щиру подяку всім, хто зрозумів та підтримав нас добрим словом та пожертвами.

Завдяки вам, було зібрано 2610 грн., які частково перевели на пожертвами.

Просимо з розумінням віднестися до таких кроків, оскільки потреба в коштах велика. Кожна гривня принесе десять, а десять принесе сто.

З малого починається велике.

З поганою волонтери ГО «Майдан Турківщини»: Т.Шулик, О.Лугова, М.Крайняковець.

Подяки

Вірні своєму обов'язку

Я і вся моя родина висловлюємо щиру подяку за допомогу в операції моєму чоловікові Андрію Римару лікарям київської лікарні імені Амосова – Костянтину Володимировичу Руденку і лікуючому лікарю Лідії Олек-

сандрівні Невмержицькій, усім працівникам 9-ї хірургічної та реабілітаційного центру, а також нашому земляку Миколі Зубрицькому за добре ставлення, увагу і людяність.

Сердечно дякуємо за сприяння й медикам Туркі-

вської КЦРЛ Михайлу Макаріку, Івану Рапію, Івану Нагайку, Іллі Цюцику; Турківській РДА, Ільницькій сільській раді, колективу пологово-гінекологічного відділення, амбулаторії с. Ільник, ФАПу с. Радич, ФАПу с. Ліктів, ФАПу с. Лосинець і всім жителям с. Закіпці, Ільника, які допомогли нам матеріально.

Дай Боже вам усім багато світлих і радісних днів у житті, при міцному здоров'ї, без болю, журби і тривоги.

З повагою – Василина Римар, жителька с. Закіпці.

Забезпечив путівкою на лікування

Я уже зверталася за допомогою про виділення мені путівки в котрийсь із санаторіїв Львівщини до однієї з приймальень народного депутата. Але все було марно, обіцянки залишились обіцянками. На цей раз я з подібним проханням звернулася у приймальню депутата Верховної Ради України Андрія Лопушанського. Там мене прийняв, уважно вислухав помічник народного депутата Дмитро Луговий, запевнивши, що

просьба буде виконана. Так і сталося. Я 10 днів оздоровлювалася на курорті «Моршин», відпочила і поправила своє здоров'я.

Висловлюю щиру подяку Андрію Ярославовичу, а також п. Дмитру за розуміння, безкорисливість, людяність. Дай Боже їм сили, натхнення, здоров'я у здійсненні усіх добрих планів і хороших задумів.

З повагою – Марта ГУТ, пенсіонерка, жителька м. Турка.

Вона завжди допоможе

Добра, розумна, щира, ввічлива, співчутлива людина – такі слова ми можемо сказати про фельдшера Надію Петрівну Височанську, медика від Бога. Напевно, не знайдеться у с. В. Висоцьке людини, яка б не підтвердила ці слова. Не одна ніч нею не доспана, а кожен день в турботах про хворих. На всі виклики приходить вчасно. Вона завжди розрадить, порадить, допоможе – чи то дитині, чи старшому.

Низький уклін Вам, Надіє Петрівно. Міцного Вам здоров'я, успіхів у нелегкій праці на довгі роки.

З подякою – Л.І. Явецька, М.М. Надич, Є.Р. Кропивницька, О.Ф. Бурчин, Л.Л. Мандзяк, М.Дудинець, В.Ю. Іжик, Л.Я. Шепіда, Н.І. Мандзяк, М.В. Надич.

Продається дига (двигун з «інвалідки»), косарка (німецького виробництва), скутер.
Ціна – договірна. Тел.: 0684270351.

Управління соціального захисту населення Турківської районної державної адміністрації повідомляє про те, що, відповідно до рішення ХХVII сесії VI скликання Турківської районної ради від 30.04.2015 року № 466, з місцевого бюджету пільги за оплату житла, послуг водопостачання, вивіз сміття, користування електроенергією з 01.05.2015 року будуть нараховуватись таким чином:

- сім'ям, в яких проживає двоє та більше осіб з інвалідністю I та II групи (враховуючи дітей-інвалідів до 18-ти років) - 75% знижки на кожну особу інваліда в межах норм користування;

- одинокимлюдям з інвалідністю I групи - 100%, II групи - 75%, III групи - 50% знижки в межах норм користування;

- інвалідам по зору I та II груп - відповідно 50% та 40% знижки в межах норм користування;

- одиноко проживаючимлюдям з інвалідністю I групи з дітинства - 100% знижки в межах норм користування.

Пільги надають відповідно до державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування.

Надання пільг з оплати за користування природним газом здійснювались тільки до 01 квітня 2015 року.

Продається будинок у м. Самбір (район «Сільгосптехніки»), загальна площа – 93 м², житлова – 75 м². у будинку є 3 кімнати, коридор, кухня, туалет, ванна.

У хаті зроблений ремонт, є газ, світло, вода.

Біля хати – 5 соток землі.
Тел.: 0677819533 (Василь).

У м. Турка, поблизу редакції районної газети чи магазину «Міні-маркет», загублено ключі від автомобіля.

Прохання за винагороду повернути згубу власнику (тел.: 0662020886) або в редакцію.

Любимій вчителіці

У цьому році минає 50 років відтоді, коли я закінчила 10-й клас Боринської СШ. З нагоди цього ювілею склала вірш, в якому хочу висловити подяку моїй першій вчителіці, класному керівникові Емілії Іванівні Писанчин-Лемко. У 1962 році я закінчила Нижньовисоцьку восьмирічну школу і виявила бажання вчитися в Боринській СШ.

Емілія Іванівна стала для нас доброю, чуйною вчителіцею. Вона всіх нас розуміла і з материнським почуттям відносилась до кожного, а було нас в 9-му класі 39 учнів з різних сіл: Борині, Н. Висоцького, Комарників, Маткова, Н. Туррова, Міжгір'я, Довжок Сколівського району.

Незважаючи на цю «демографію», дякуючи Емілії Іванівні, ми швидко здружились.

Згадайте день, як молода й красива,

Зайшли до класу Ви на свій урок.

Дзвенить співуча українська мова,

А на стіні Шевченко – наш Пророк.

Осінній вітер розганяє хмару,

У вікна віє свіжістю полів,

А три ряди уважних Ваших учнів

Чекають мудрих і ласкавих слів.

Учнівські очі, як душа безвинна,

Будили в серці Вашім ніжні почуття...

– «Добре навчати я Вас всіх повинна...»

I так чинили Ви усе своє життя.

Роки, роки, неначе птиці перелітні,

Ми вже внучат своїх ведено в клас,

За всі труди, за всі слова привітні,

Прийміть подяку, вчителіко, від нас!

Нехай для Вас цвітуть найкращі квіти,

Нехай завжди веселим буде світ!

Хай Вас шанують правнуки, онуки, діти,

Живіть в здорові ще багато літ!

Софія ГАФІЧ (Риштей), випускниця Боринської СШ 1965 року.

На порозі – свято

У ЩО ОБІЙДЕТЬСЯ ВИПУСКНИЙ?

**Промайнули літа, мов хмаринка за обрій далекий,
І до школи стежинка пропотана вся вже вкінець.
У руках – атестат – твоя праця сумлінна й нелегка,
Атестат – твоїй праці лаєровий вінець.**

Не встигла дитина переступити поріг випускного класу, як батьки уже стали ламати собі голову, як допомогти сину чи доньці відзначити це прекрасне, останнє в їхньому шкільному житті, свято. І незважаючи на те, що долар різко злетів вгору, що нашу буденницу захмарює тінь війни на сході України, а матері й далі хоронять загиблих в АТО синів, випускні не відмінюються. І, що найголовніше: не змінюються, а йдуть в ногу з часом. Бал бере верх, і бажання відзначити його на широку ногу – гуляти так гуляти! Випускні святкують четверто класники, випускний є і в дев'яти класників, навіть у дитячому садочку, а про випускний в 11-му – й мови нема. Ніхто з випускників не горить сміливістю бути на випускному у простому платтячку чи костюмі, недорогому взутті, зі звичайною зачіскою та без макіяжу. Ніхто не хоче виглядати серед інших білою вороною. На превеликий жаль. (Хоча є винятки із правил. Приміром, вінницькі школярі відмовилися від випускного заради бійців АТО, планують це зробити й львівські). Тому й пнутуться батьки зі всієї сили у пошуку грошей, ідуть на заробітки, заощаджують, на чому лише можуть, і думают – гадають, де знайти чарівну паличку, від помаху якої з'явилося б усе, як у той казкової Попелюшки. Про такий гаманець навіть заможні замислються, а ті, хто не має коштів взагалі, про

випускний, зокрема його небурочисту частину, зазвичай, і не мріють.

Сьогодні для випускника на останній шкільний бал, за словами батьків, потрібно витратити з сімейного бюджету, як мінімум 7 тисяч гривень. Це якщо брати за найнижчими мірками. Коли сукні коштує від 2500 до 5000 гривень, туфлі – від 1000 до 2500 гривень, костюм для хлопця – від 2500 до 4000 гривень, аксесуари – 1000-1600 гривень, зачіска, макіяж, манікюр – до 700 гривень. А до всього ще потрібно мати гарний букет квітів, гроші на подарунок школі, вчителям та оплатити місце в ресторані, музичний супровід під час святкової вечери. А одна з мам мені сказала, що випускний не в сім, а цього року майже в 10 тисяч гривень обійтися.

–Звичайно, ми розуміємо, що випускний – раз в житті, але сумніваємося, наскільки доцільно проводити такі заходи, коли на Сході йде війна. Це трохи некоректно, – висловлюють свою думку вчителі однієї з турківських шкіл. – Ми пропонували учням одягнути в цей урочистий для них день вишиванки, не проти були й батьки, бо говорили про це й на батьківських зборах. Але діти зробили свій вибір. Це їхнє право. Не можна сказати, що наші школярі не зважають на війну на Сході України; вони були чи не найактивнішими, коли потрібна була допомога воїнам

ATO. Проте з нетерпінням чекають і цього хвилюючого й останнього у їхньому шкільному житті вечора. Тим, кому дозволяє фінансові можливості, відсвяткує випускний бал в колі однокласників. Але частина випускників, саме з цієї причини, на ньому не будуть.

За словами жительки Турки п. Віри, наши діти хочуть якнайскоріше бути дорослими і самим вирішувати справи, які стосуються них. А бути дорослими – означає бути самостійними, а бути самостійними – означає бути незалежними: фінансово, матеріально, морально та психологочно. Бути дорослими – означає бути прикладом. Прикладом для молодших, для товаришів. Бути дорослим означає бути відповідальним за кожен крок у житті, або принаймні мати сміливість бути відповідальним.

Тож бажаємо усім нашим випускникам щасливого злету у доросле життя. Гордо і гідно нести по ньому ім'я сина і доньки українського народу. І бути відповідальними за всі свої подальші вчинки і справи.

Але чомусь закінчили цю замітку хочу словами української письменниці Калини Ватаманюк, які знайшли у своєму записнику: «Сьогодні настав час, коли ми не можемо оцінювати людей, політиків, друзів, рідних, навіть своїх дітей, зрештою, і самих себе по умінню красиво говорити, красиво одягатися, красиво дивитися розфарбованими очима, а по наших ділах, по тому, як живемо, як відреаговуємо на щастя та нещастя близького свого».

Ольга ТАРАСЕНКО.

ТУРКІВЧАНИ ОФОРМЛЯЮТЬ СУБСИДІЇ

З настанням травня розпочалася кампанія з оформлення житлових субсидій. За словами начальника районного управління соціального захисту Турківської РДА Миколи Гута, станом на 20 травня від жителів Турківщини подано 495 заяв на оформлення житлової субсидії. Кому складно заповнити заяву, допомагають фахівці, тому значно зросло навантаження на спеціалістів органів соціального захисту. Попри все, працівники стараються не оминути увагою кожного відвідувача, оперативно дати відповідне роз'яснення, щоб не створювати черг.

Згідно поданих заяв, робимо відповідні запити, після чого людині-заявнику буде призначено субсидію на житлово-комунальні послуги.

Наш кор.

Вітаємо

Дорогу матусю, бабусю і прабабусю – Стефанію Михайлівну **Боцко** – з с. Присліп із 70-

річчям від дня народження щиро-сердечно вітають дочки Надія з м. Богодухів, Аня з м. Дробіч, Марія, Любка, Світлана з м. Київ, син Василь і невівітка Оля, зяті Юра, Василь, Міша, онуки – Світлана з чоловіком Ромою, Марія з чоловіком Іваном, Марія, Світлана, Уляна, Міша, Леся, Віктор, Іван, Микола, Ірина, Марія, Іван, Леся, Іван, Назар, правнуки – Танечка, Діма і маленький Артемчик і бажають їй доброго здоров'я, родинного тепла, миру, радості, Божого благословення.

Люба матусю, бабусенько мила,
Спасибі велике, що Ви нас зростили,

Що Ви нас любите, заєждзи помагаєте,

Молитесь за нас, добра нам бажаєте.

Щоб здоров'я було, щоб жили – не тужили,

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Багата душою, метка,

Живіть довго, мамо, бо Ви в нас – найкраща!

Колектив Верхнівосоцької дільничної лікарні щиро-сердечно вітає з **ювілем** водія швидкої медичної допомоги – Івана Йосиповича **Бурчина** – і бажає ювіляру міцного, як карпатські буки, здоров'я, невичерпної життєвої енергії, благополуччя, поваги від людей, Господньої опіки.

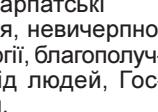

Зичимо в день ювілею сонця і тепла,

Радості безмежної, усмішок, добра.

Здійснення думок, задумів і мрій,

Словення усіх планів і надій.

СПОРТ

Футбол

ТУРКІВСЬКІ “КАРПАТИ” ЗНОВУ ПРОГРАЛИ,

**а команда сіл Турківщини влаштували
останні перевірки своєї готовності
до чемпіонату району**

У неділю, 17 травня, турківські “Карпати” провели свій черговий поєдинок у рамках Першої ліги чемпіонату Львівщини з футболу. На війзді у м. Старий Самбір наші футболісти не змогли належним чином протистояти місцевим прикарпатцям і поступилися обома складами: юнаки – 0:7, а дорослі – 1:2.

Наступний свій матч турківські “Карпати” проведуть 31 травня у смт. Східниця.

А вже через тиждень, 1 червня, стартус чемпіонат Турківщини з футболу. Саме тому неділя 17 травня була такою багатою на футбольні матчі. Сільські команди перевіряли свою готовність до старта у цьому сезоні.

Так у с. Явора пройшов турнір, присвячений пам’яті загиблих воїнів АТО, та зокрема явірчанина Михайла Романовича. Участь у ньому взяли 4 команди: з Ластівки, Борині, Завадівки та Яворі. Після проведеного жеребкування, урочистого відкриття, хвилини мовчання та підняття пропора України розпочалися безпосередньо матчи. У першому півфіналі господарі турніру – ФК “Явора” перемогли боринчан, з рахунком 1:0, у другому – футболісти з Лас-

тівки здобули путівку до фіналу, перемігши спортсменів із Завадівки – 2:1. Основний час матчу за третє місце не виявив переможця (1:1), а у серії післематчевих пенальті сильнішими були футболісти із Завадівки, які, з рахунком 3:2, перемогли гравців ФК “Бориня”. У фіналі господарі турніру – ФК “Явора” не залишили жодного шансу на перемогу футbolістам з Ластівки і розгромили їх, з рахунком 6:0.

Схожий турнір, присвячений загиблому воїну АТО Роману Мотичаку, відбувся цього дня і в с. Вовче, де, окрім господарів, змагалися команди сіл Присліп, Шум’яч та Лімана, вік гравців яких – до 21-го року. Тут, як і в Яворі, за результатом жеребку, були утворені півфінальні

матчі. У матчі першої – господарі перемогли гостей із Лімни, з рахунком 1:0, у другому півфіналі Присліп без проблем розібрався із Шум’ячем – 5:0. Та попри таку поразку у півфіналі, шум’ячці зуміли здобути третє місце у турнірі, обігравши у відповідному матчі футbolістів з с. Лімана, з рахунком 2:1. Цікавим та напруженим виявився фінальний поєдинок, у якому ні футbolісти з Вовчого, ні з Прислопа, не поступалися один одному. В основний час матчу переможця турніру команди так і не визначили – 2:2, а у серії післематчевих пенальті сильнішими виявилися господарі турніру, які, з рахунком 4:2, перемогли команду з Прислопа.

Окрім проведених турнірів, на Турківщині пройшли ще й два товариські матчі. У Нижній Яблунеці місцеві футbolісти перемогли гостей з Верхнього Турова з рахунком 2:0, а команда Верхнього Висоцького, у домашньому матчі, зазнала нищівної поразки від команди з Гусного – 1:7.

P.S. У четвер, 21 травня, повинні були відбутися збори представників футбольних команд району, на яких мали приймати заявки команд на участь у чемпіонаті Турківщини, а також затвердити склад груп та календар матчів. У зв’язку з тим, що на збори прибуло менше половини представників команд, збори вирішили перенести на четвер 28 травня.

Настільний теніс

ЮРІЙ ПАВЛІК – ЗНОВУ ЧЕМПІОН

Минулих вихідних у м. Миколаїв (Львівщина) пройшов дес’ятий відкритий тенісний турнір, присвячений пам’яті тренера-викладача із цього виду спорту Володимира Регуза. Участь у ньому взяли юнаки та дівчата зі Львова, Миколаєва, Стрия, Нового Роздолу, Самбора, Жовкви, Мостиськ, Судової Вишні та Турки, які змагалися у трьох вікових категоріях.

Турку тут представив наш славний вихідник, вихованець тренера Василя Гуя, минулорічний переможець турніру Юрій Павлик. Під час відкриття цьогорічного саме йому довірили підняття прапор України.

Юрій змагався у другій віковій категорії (спортсмени 2000-2002 р.н.). В 1/16 фіналу він без проблем переміг однолітків зі Львова та Нового Роздолу – 3:0, а у фіналі зустрівся зі спортсменом з Судової Вишні. У надзвичайно цікавому та напруженному поєдинку, кожен сет якого йшов очко в очко, Юрій Павлик зумів здолати свого суперника – 3:1. Тим самим він зберіг почесне звання чемпіона області.

Медаль, грамоту та переможний вимпел нашому талановитому земляку вручив суддя національної категорії Ігор Лебідь. Він щиро привітав Юрія з цим високим досягненням та побажав подальших успіхів у спорти.

ВИХОВАНЦІ ДЮСШ “БЕСКИД” – ДРУГІ у зональних змаганнях з футболу “Даруймо радість дітям”

Шістнадцятого травня вихованці Турківської ДЮСШ “Бескид” – 2000-2001 р.н., яких тренує Михайло Фед'ко, взяли участь у зональних змаганнях з футболу “Даруймо радість дітям”, що пройшли у м. Самбір.

Окрім турківчан, у турнірі взяли участь команди ДЮСШ

міст Самбір та Дрогобич. Команда з м. Яворів на турнір не прибула, тож у всіх матчах її зараховано технічну поразку.

У своєму першому поєдинку наші юні футbolісти, завдяки голам Богдана Яціва, Владислава Мельника та хороший грі у центрі та захищі, перемогли своїх однолітків із Дрогобича, з рахунком 2:0. У наступному матчі із самбірчанами, все було майже навпаки. Наші хлопці, мабуть трохи втомившись, не зуміли забити жодного м’яча у ворота суперника, а пропустили натомість – 3. Окрім двох проведених матчів, турківчанам був зарахований і третій – технічна перемога над командою з м. Яворів.

У підсумку наші юні футbolісти зайняли друге місце на турнірі.

Сторінку піготував Костянтин МАЛЕТИЧ.

Продам ВАЗ-21011, в ідеальному стані, на ходу.
Куплю шкіру ВРХ.
Тел.: 0973410398; 0668015338.

Продається трактор Т-16, 1992 р.в., в хорошому стані, гаражне зберігання.
Ціна – договірна.
Тел.: 0996732348 (Михайло).

Продається трактор Т-25, 1983 р.в., з кабіною, в робочому стані. привезений із-за кордону.
Ціна – договірна.
Тел.: 0677819533.

Продається будинок в центрі с. Комарники.
Ціна – договірна.
Тел.: 0680543563.

Офіційний партнер компанії «АВ метал груп», яка являється лідером № 1 на українському ринку металопрокату, пропонує продаж металовиробів широкого асортименту за доступними цінами оптом (при покупці на суму більше 3000 грн., існує гнука система знижок) та вроздріб:

- Арматура;
- Квадрат, кутник, круг, смуга;
- Сталеві труби (електрозварні, водогазопровідні, профільні, квадратного і прямоокутного перерізу).

Порізка металопрокату здійснюється за розмірами замовника..

Також здійснюється продаж будівельних матеріалів, зокрема:

- Цемент вагою 25 та 50 кг;
- Плити пінополістирольні різної товщини та щільноті (у тому числі екструзійні);
- OSB - плита «EGGER» виробництва Австрії різної товщини;
- Широкий вибір клею для пінополістиролу (виконання внутрішніх та зовнішніх робіт) та клею для роботи з плиткою.
- Інші види будівельних матеріалів.

Звертатися за адресою: 82500, Львівська обл., Турківський р-н, вул. І. Франка, 33м (колишній Світлотехнічний завод).

Тел. (066) 864-81-06 (098) 171-33-81.

БОРИНСЬКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ ЛІЦЕЙ народних промислів і ремесел оголошує про прийом учнів на навчання в ліцей з 1.09.2015 року

за такими професіями:

На базі 9 класів з терміном навчання 2р. 10 міс.:

1. Столяр будівельний; монтажник систем утеплення будівель; покривельник сталевих покрівель.
2. Столяр; різьбар по дереву та бересті.
3. Кухар; майстер ресторанного обслуговування (адміністратор залу, бармен, офіціант).

На базі 11 класів з терміном навчання 1р.6 міс.:

1. Столяр будівельний; монтажник систем утеплення будівель; покривельник сталевих покрівель.
2. Кухар; майстер ресторанного обслуговування (адміністратор залу, бармен, офіціант).
3. Озеленювач (озеленювач сільських садів), лісоруб.

На базі 11 класів – з терміном навчання 10 міс.:

1. Агент з організації туризму; адміністратор готелю.

YAZAKI
Один з найбільших роботодавців Закарпаття, світовий лідер з виготовлення комплектуючих для автомобілів запрошує на роботу мешканців Турківського району.

- Завжди вчасна та достойна оплата праці
- Офіційне працевлаштування (по трудовій книжці)
- Забезпечення проживанням в м. Ужгород
- Безкоштовний транспорт додому (в м. Турка) на вихідні 2 рази на місяць
- Харчування за пільговою ціною (2,50 грн. за обід)
- Безкоштовне транспортування на/з роботи
- Медичне страхування за рахунок компанії

Ми знаходимся за адресою: Ужгородський р-н, с. Міней, вул. І. Туряниці, 7. Якщо Ви бажаєте детальніше дізнатися про умови роботи та можливість працевлаштування, телефонуйте: 050 3119006, 095 9428428, безкоштовний тел.: 0 800 500 736.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

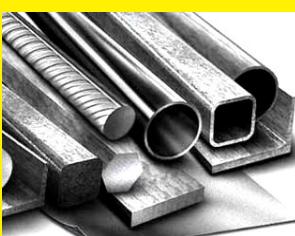
Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка – **Костянтин Малетич**.

Відповідальна за випуск – **Ольга Тарасенко**.
R – матеріали рекламного характеру.

Порізка металопрокату здійснюється за розмірами замовника..

Також здійснюється продаж будівельних матеріалів, зокрема:

- Цемент вагою 25 та 50 кг;
- Плити пінополістирольні різної товщини та щільноті (у тому числі екструзійні);
- OSB - плита «EGGER» виробництва Австрії різної товщини;
- Широкий вибір клею для пінополістиролу (виконання внутрішніх та зовнішніх робіт) та клею для роботи з плиткою.
- Інші види будівельних матеріалів.

Звертатися за адресою: 82500, Львівська обл., Турківський р-н, вул. І. Франка, 33м (колишній Світлотехнічний завод).

Тел. (066) 864-81-06 (098) 171-33-81.

Загублений студентський квиток, виданий Львівським автодорожним коледжем на ім'я Олександра Мар'яновича Куцака, вважати недійсним.

Продам однокімнатну приватизовану квартиру (5-й поверх) в м. Турка, вул. Молодіжна.

Ціна – договірна.

Тел.: 0996316887.

СПІВЧУВАЄМО

Педагогічний колектив Верхньовисоцького НВК висловлює щире співчуття вчителю початкових класів Світлані Іванівні Рик з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Колектив «Міні-маркету» висловлює щире співчуття сім'ї Чернянських з приводу великої горя – смерті батька, свекра і дідуся.

Педагогічний та учнівський колективи Яворівської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють щире співчуття Павлу Михайловичу та Іванні Миколаївні Кушнірам з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті сестри – Марії.

Колектив Верхньовисоцького відділення поштового зв'язку глибоко сумує з приводу смерті колишнього начальника ВПЗ Івана Миколайовича Надича і висловлює щире співчуття родині.